

ESPORTIVES

FUTBOL

Promoció a la Primera Categoria 'A'

	PARTITS				GOLS		Punts
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	
Badalona	3	3	0	0	12	4	6
Sants	3	2	1	0	7	2	5
Granollers	3	2	1	0	6	2	5
Girona	3	2	1	0	4	2	5
Sant Andreu	3	0	1	2	4	9	1
Horta	3	0	1	2	0	2	1
Calella	3	0	1	2	0	8	1
Terrassa	3	0	0	3	2	6	0

Resultats de dijous passat

- 2, Granollers-Terrassa, 1
- 3, Sant Andreu-Badalona, 4
- 0, Horta-Calella, 0
- 2, Sants-Girona, 2

Normal aquesta jornada, encara que quelcom estranya la victòria mínima del Badalona a Sant Andreu.

Minsa victòria la del Granollers damunt del Terrassa i remarcables els empats del Calella i Girona a Horta i Sants respectivament.

L'actual classificació, ja després de la tercera jornada d'aquesta Promoció, fa destacar quatre clubs, que al nostre entendre són entre els que hi haurà lluita per als dos llocs que es disputen de la Primera Categoria, si bé cal tenir en compte que els demés clubs poden, quan menys hom ho esperi, fer d'àrbitres de la situació.

El que hom preveu, de moment, és que aquest torneig presenta un caire interessantíssim, que potser no resoldrà quins seran els dos classificats fins els darrers partits i qui sap si també hi haurà d'intervenir el *goal-average*.

Per això, una vegada més recomanem que es guanyin els partits pel major número de gols, per si aquesta fórmula ha d'aplicar-se.

2, Granollers-Terrassa 1

No esperàvem pas que els terrassencs s'enduessin els dos punts de Granollers, i el desenvolupament de l'encontre, confirmant la nostra confiança, va demostrar-nos que la victòria dels nostres representants havia de produir-se, pel seu millor conjunt i també pel seu millor joc.

Però ja sabem que no hi ha enemic petit i que moltes vegades aquest, protegit per la sort o per les decisions arbitrals, pot ocasionar un disgust, i això és el que dijous, per poc més, passa a Granollers.

El Granollers, dijous, es mereixia guanyar i no per la diferència d'un gol, com va ocórrer, sinó que la seva actuació durant el primer temps el féu cre-

ditor d'un quatre o cinc a zero que no podia evitar-ho sinó, com va passar, la sort repenjada en els contraris i també la tolerància del col·legiat que dirigia la partida.

Perquè, tal com van anar les coses, el Terrassa dijous no va pas manifestar-se com enemic perillós del Granollers, i molt menys ho hauria estat si Cardiel hagués intervingut en les nombroses vegades que alguns dels seus jugadors incorreren en faltes, les més d'elles promogudee per dureses extremes que bé poden conceptuar-se de violències.

Al nostre entendre el Terrassa guanyaria molt i fins seria més considerat, si apartés dels seus rengles aquests jugadors que es dediquen més a l'home que a la pilota, i ho diem perquè si sempre compten guanyar valent-se d'ells, el dia que trobin un àrbitre que sàpiga la seva obligació, faran tan poca cosa que la derrota pendrà caires catastròfics i una i altra vegada es quedaran sempre al mateix lloc.

Si l'àrbitre jutja bé, no es guanyen els partits amb violències. Ara, si aquestes es produeixen amb el consentiment del senyor del *pito*, es pot arribar lluny... si no es troba un adversari que correspongui amb la mateixa moneda; però aleshores no pot fallar l'incident i el conflicte amb el públic, donant per resultat el que després tots censurem i critiquem i ho conceptuem com una salvatjada i manca de cultura, demés que tots volem tenir raó.

I consti que si critiquem el joc violent d'alguns jugadors del Terrassa, amb més motiu devem censurar l'àrbitre, per la seva tolerància i manca d'energia en castigar-los.

Per això avui recomanem a aquest senyor Cardiel que plegui i que es dediqui a altre ofici que el seu cos, massa groixut per córrer, li permeti guanyar-se unes pessetes sense perjudicar a ningú ni donar camí a promoure conflictes com els que succeiran qualsevol dia, si a tot arreu arbitra com en aquest partit Terrassa-Granollers.

El Granollers, en conjunt va actuar bé, principalment a la primera part, en ja que tingué ocasions per haver decidit la partida.

Després, davant la sort dels contraris i també impresionats, els jugadors locals, per la tolerància de l'àrbitre, baixaren de joc, però reaccionaren a temps per a mantenir la merescuda victòria.

No volem, però, deixar de consignar que ens estranyà el joc de Lluch. Tots sabem el molt que val l'exterior dreta granollerí i ell tampoc desconeix que els aficionats tenen plena confiança en ell.

Dijous, poca cosa va fer aquest petit gran jugador, no sabem perquè, i per això esperem que en els pròxims partits torni a sorgir el jugador temible que tant desespera a jugadors i públics con-

traris, perquè d'altra manera, haurem de considerar que està baix de forma i que necessita repòs.

Altra observació volem fer al veterà Guix, avui en plena forma i com si es trobés encara en plena joventut.

Guix abusa del regateig i s'exposa a cada moment a acabar la seva llarga vida esportiva víctima d'una lesió.

Creiem nosaltres que l'exterior granollerí pot jugar encara molt temps si es concreta a fer joc pràctic i a desfer-se de la pilota en moment oportú. Hi guanyarà ell i també el rendiment que dona serà encara molt millor a profit de l'equip.

Rubies també abusa del regateig i sovint per no passar a un company, llença xuts inútils.

Cal tenir en compte que l'equip el formen onze jugadors i que el conjunt val més que l'individualitat.

No hi fa res que siguin els altres que fassin els gols, perquè sempre valdrà més això, que no perdre una oportunitat per xutar en posició difícil o fora de temps.

I el que diem de Rubies, no vol pas dir que no li reconeixem el seu treball i el seu esforç, però entenem que així el que fa, que no és poc, serà més productiu.

Dels demés, avui no en diem res i no desitgem haver-ne de parlar en sentit de censura.

No volem altra cosa que poder dir a cada partit que tots, absolutament tots, han fet el que calia per a aconseguir esplèndids triomfs.

Notes del partit

Domini intens exercit pel Granollers en el primer temps, que aconseguí dos magnífics gols; el primer, al minut escàs d'haver començat el partit i el segon deu minuts després.

Garreta xutà dues vegades en la part inferior del travesser sense que l'àrbitre assenyalsés el gol, tot i que la segona tocà en terreny interior del marc foraster.

Ibarra, ajudat per la sort, es féu aplaudir salvant algunes situacions compromeses.

Quatre recones a favor del Granollers i un en contra foren llançats en aquest temps.

Recomençat el joc, el Terrassa marcà tot seguit el seu primer i únic gol per mitjà de Cambra, d'un bon cop de cap.

Els locals es desorientaren uns moments i els terrassencs pressionaren aprofitant-se de tots els recursos amb el consentiment de l'àrbitre.

Poc a poc, però, la ratlla mitja granollerina tornà a l'ofensiva i portà novament el joc en terreny contrari, lluint-se novament Ibarra acompanyat altra vegada per la sort.

La davantera local no actuà pas com en la primera part i fou quan es notà

(Va a la plana 9)